

Nu gik det I

Ditte Wiese er ramt af læse-bog-krisen. Hun er ikke alene.

Af Steffen
Larsen

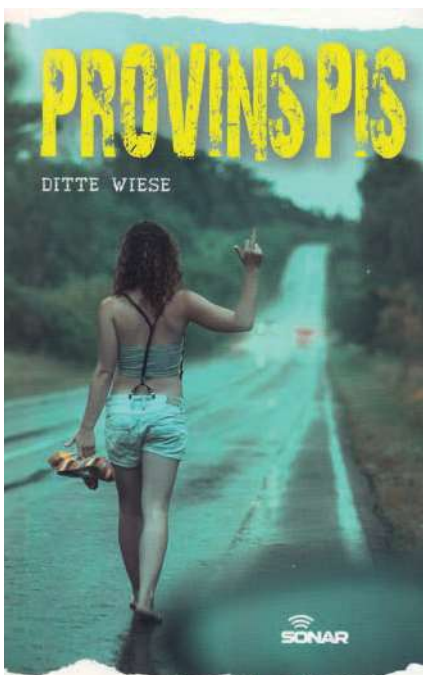
I serien *Hvor er du nu?* har *Børn & Bøger* denne gang talt med Ditte Wiese, der egentlig ikke er blevet væk, hun skriver bare noget andet og tumler lidt med forlag, men hvad med de uforløste ender på hendes historier? Det kræver en forklaring.

Det er cirka fire år siden, *Børn & Bøger* kiggede ind hos Ditte Wiese. Det var Eiler Jensen, som kom forbi for at få noget mere at vide om den frygtindgydende ungdomsroman *Og så drukner jeg...* (*Børn & Bøger* nr. 5, 2020).

To tykke og to tynde

Det er lidt samme ærinde denne gang. At få noget mere at vide. Hvad sker der i forfatter-skabet? Hvad sker der for Josephine i bogen? Og nu vi er ved det: Hvad skete der egentlig med Ida fra den bragende debut med den ligefremme titel *Provinspis*?

Ditte Wieses to første romaner handler om unge piger med problemer, bøgerne er ved at sprænge sig selv af fremdriftstrang, men enderne er uforløste, hvad sker der med provinspigen Ida og hvad med Josephine?

Stod hun ikke mutters alene i Kastrup Lufthavn til sidst med en enkeltbillet til Amsterdam? Jo, hun gjorde. Så en uforløst ende på historierne – især den fra provinsen – er nok til at opsøge Ditte Wiese og byde hende velkommen til serien *Hvor er du nu?*

Det skarpe lys fra sommerens eftermiddagssol over Bjæverskov oplyser parcellerne. Ditte Wieses nabo slår sit græs med en gammel håndskubbet maskine. Tænk de findes endnu!

Så sparer jeg på fitness, siger han. Hvor er verden dog enkel. Det er kun i bøgerne, det bliver indviklet. Til noget, man må forholde sig til og spørge ind til.

Det er en fornøjelse at snakke med Ditte Wiese. Hun er uddannet i noget med kommunikation og har også arbejdet i branchen. Hun har dog altid vidst, at hun skulle skrive. To tykke og to tynde bøger er det blevet til.

Romanerne er ved at sprænge sig selv af fremdriftstrang. Vredere, voldsommere kvinder end provinspigen Ida findes ikke. Hun er ikke færdig med sin historie. Og hvordan kommer Josephine ud af sin dybt strukturrede tilværelse?

Det kræver tålmodig vedholdenhed

Forfatteren er enig. Men enighed er der endnu ikke mellem forfatteren og hendes (eller andre) forlag. Der er også et par sammenhængende manuskripter, som kunne tåle at se dagens lys, fortæller hun.

Jeg hørte engang Lise Villadsen, som er ven med Ditte Wiese, fortælle om sin vandring igennem udgivelsesjunglen. Det var til at grine af, især nu hvor hun er blevet lidt af en Star. For alle i branchen kræver det tålmodig vedholdenhed.

ige så godt

Forfatteren ganske kort

Ditte Wiese er født i Silkeborg den 18. marts 1978. Som barn flyttede familien, der var temmelig "rød" (deraf fornavnet) til Ejby på Fyn. Her havde lille Ditte nogle gode år. Så blev forældrene skilt, og senere flyttede mor og datter tilbage til Silkeborg, hvor man stadig husker hende på biblioteket og i børnekulturelle sammenhænge.

Ditte Wiese er uddannet i kommunikation og markedsføring i både Aalborg og København. Kun et held reddede forfatteren (og os andre) fra at blive butiksbestyrelse i en stor kæde.

- Jeg var god til det, erindrer hun.

Senere blev hun også "god" til at promovere Verdensarv Stevns. Det er dem med det fine "fiskeler", som minder os om, at Jorden engang gik ret meget under.

Seneste hop på karrierestigen er posten som forperson i Forfatterforeningens (normalt ret aktive) B&U-gruppe. Ditte Wiese er god til at fortælle om sine bøger og kunsten at skrive dem på skoler og i andre sammenhænge.

Den ned- og utrykte forfatter fortæller åbent og uden bitterhed, hvordan man gennem et længere stykke tid forhandlede om hendes indsendte bøger/projekter. Og måske kom til at træde udover kanten.

- Vi skulle have holdt noget før, konkluderer Ditte Wiese.

- Vi skulle have kigget hinanden i øjnene og sagt, at det her går ikke. Men vi ville så gerne hinanden.

Det er ikke de bedste tider for bøger. Derfor er Ditte Wiese også søgt over til andre platforme (se senere).

De mindste udgivelser hedder *Vild* (2023) og *Bjørnesaks* (2024). *Vild* er også navnet på den fuldendte bejler, som tænder Mille mere, end hun kunne ønske sig. Et psykologisk ungdomsforelskesdrama.

Bjørnesaks handler om at sidde i saksen, men alligevel komme til en form for klarhed

I begyndelsen var Ejby

Man hører tit om, hvorledes forfattere blev forfattere. Hvad der tændte dem. Som da Jesper Wung-Sung pludselig lagde Lucky Luke til side og læste Kafkas *Slottet*. Og så lyset.

Eller som Dan Turell, der fik sin østerlandske "satori" (klarhed) i skolegården, da han som 10-årig mødte Ingemann og salmen *Lysets engel går med glans*.

Ditte Wiese måtte en tur til barndommens fynske Ejby med en kollega/veninde, der ville se hendes barndoms "steder". Da Ditte Wiese genså dem med hendes øjne, eksploderede talentet. Og en vred provinspige blev født.